Universitatea Naţională de Ştiinţă şi Tehnologie Politehnica Bucureşti
Facultatea de Electronică, Telecomunicaţii şi
Tehnologia Informaţiei

FIŞA DISCIPLINEI

1. Date despre program

1.1 Instituţia de învăţământ superior	**Universitatea Naţională de Ştiinţă şi Tehnologie Politehnica Bucureşti**
1.2 Facultatea	**Electronică, Telecomunicaţii şi Tehnologia Informaţiei**
1.3 Departamentul	**Electronică Aplicată şi Ingineria Informaţiei**
1.4 Domeniul de studii	Inginerie Electronică, Telecomunicaţii şi Tehnologii Informaţionale
1.5 Ciclul de studii	Licenţă
1.6 Specializarea	Electronică aplicată

2. Date despre disciplină

2.1 Denumirea disciplinei (ro) (en)				Microeconomie			
2.2 Titularul activităţilor de curs				Conf. Dr. Corina - Ionela DUMITRESCU			
2.3 Titularul activităţilor de seminar / laborator							
2.4 Anul de studiu	2	2.5 Semestrul	1	2.6. Tipul de evaluare	V	2.7 Regimul disciplinei	Op
2.8 Tipul disciplinei		C	2.9 Codul disciplinei	04.C.03.A.013		2.10 Tipul de notare	Nota

3. Timpul total estimat (ore pe semestru al activităţilor didactice)

3.1 Număr de ore pe săptămână	2	Din care: 3.2 curs	2	3.3 seminar/laborator	0
3.4 Total ore din planul de învăţământ	28	Din care: 3.5 curs	28	3.6 seminar/laborator	0
Distribuţia fondului de timp:					ore
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie şi notiţe Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate Pregătire seminarii/ laboratoare/proiecte, teme, referate, portofolii şi eseuri					18
Tutorat					
Examinări					4
Alte activităţi (dacă există):					

3.7 Total ore studiu individual	22.00
3.8 Total ore pe semestru	50
3.9 Numărul de credite	2

4. Precondiţii (acolo unde este cazul)

4.1 de curriculum	Nu este cazul
4.2 de rezultate ale învăţării	Cunoştinţe generale de calcul al indicilor, modificărilor absolute şi relative a unor indicatori; interpretare de grafice

5. Condiţii necesare pentru desfăşurarea optimă a activităţilor didactice (acolo unde este cazul)

5.1 Curs	existenta unei sali dotate corespunzator

5.2 Seminar/ Laborator/Proiect	

6. Obiectiv general *(Se referă la intenţiile profesorilor pentru studenţi, la ceea ce studenţii vor fi învăţaţi în timpul cursului. Oferă o orientare cu privire la locul cursului în cadrul domeniului ştiinţific abordat, precum şi la rolul pe care acesta îl are în cadrul specializării studiate. Vor fi descrise de o manieră generală tematicile abordate, justificarea includerii cursului în planul de învăţământ al specializării studiate etc.)*

Această disciplină îşi propune să familiarizeze studenţii cu principalele abordări, modele şi teorii explicative ale domeniului, utilizate în rezolvarea de aplicaţii practice şi probleme, cu relevanţă pentru stimularea procesului de învăţare la studenţi, din perspectiva economiei de piaţă şi a dinamicilor actuale.

Disciplina abordează ca tematică specifică noţiuni de bază, concepte şi principii specifice, toate acestea contribuind la transmiterea către studenţi a unei viziuni de ansamblu asupra reperelor metodologice şi procedurale aferente domeniului.

Obiectivul general al disciplinei Microeconomie este înţelegerea logicii de bază şi a mecanismelor de funcţionare a economiei de piaţă, familiarizarea cu fundamentele microeconomice, înţelegerea modului în care consumatorii iau decizii pentru maximizarea utilităţii, înţelegerea modului în care producătorii iau decizii pe diferite tipuri de pieţe pentru maximizarea intereselor lor.

7. Competenţe *(Capacitatea dovedită de a utiliza cunoştinţe, aptitudini şi abilităţi personale, sociale şi/sau metodologice în situaţii de muncă sau de studiu şi pentru dezvoltarea profesională şi personală. Reflectă cerinţele angajatorilor.)*

Specifice	Conducerea si controlul firmelor si proceselor specifice programului de studiu. Utilizarea adecvata de criterii si metode standard de evaluare, pentru a aprecia calitatea, meritele si limitele unor procese, programe, proiecte, concepte, metode si teorii
Transversale (generale)	Analiza metodică a problemelor întâlnite în activitate, identificând elementele pentru care există ssoluţii consacrate, asigurând astfel îndeplinirea sarcinilor profesionale

8. Rezultatele învăţării *(Sunt enunţuri sintetice referitoare la ceea ce un student va fi capabil să facă sau să demonstreze la finalizarea unui curs. Rezultatele învăţării reflectă realizările studentului şi mai puţin intenţiile profesorului. Rezultatele învăţării informează studenţii despre ceea ce se aşteaptă de la ei din punct de vedere al performanţei, pentru a obţine notele şi creditele dorite. Sunt definite în termeni concreţi, folosind verbe similare exemplelor de mai jos şi indică ceea ce se va urmări prin evaluare. Rezultatele învăţării vor fi astfel redactate încât să fie evidenţiată clar relaţia faţă de competenţele definite la punctul 7.)*

Cunoştinţe	*Rezultatul asimilării de informaţii prin învăţare. Cunoştinţele reprezintă ansamblul de fapte, principii, teorii şi practici legate de un anumit domeniu de muncă sau de studiu. Pot fi teoretice şi/sau faptice.*

Aptitudini	*Capacitatea de a aplica cunoștințe și de a utiliza know-how pentru a duce la îndeplinire sarcini și a rezolva probleme. Aptitudinile sunt descrise ca fiind cognitive (implicând utilizarea gândirii logice, intuitive și creative) sau practice (implicând dexteritate manuală și utilizarea de metode, materiale, unelte și instrumente).* Studentii **Aplică conceptele economice de bază** pentru a analiza situații reale de alegere economică, utilizând noțiuni precum raritatea, costul de oportunitate și curba posibilităților de producție. **Reprezintă grafic şi interpretează** relațiile dintre cerere, ofertă și echilibrul pieței în diverse contexte economice. **Calculează şi interpretează elasticităţile cererii şi ofertei**, evaluând impactul modificărilor de preț și venit asupra comportamentului economic al agenților. **Evaluează efectele politicilor publice** asupra piețelor prin analiza impactului taxelor, subvențiilor, prețurilor reglementate și a altor intervenții asupra bunăstării sociale. **Utilizează modele grafice şi matematice simple** pentru a determina echilibrul consumatorului și al producătorului în condiții de constrângere bugetară sau tehnologică. **Analizează structuri de piaţă distincte** (concurență perfectă, monopol, concurență monopolistică, oligopol), comparând rezultatele acestora din perspectiva eficienței și bunăstării. **Rezolvă probleme privind costurile de producţie, preţul şi cantitatea optimă**, utilizând funcții economice și raționamente logice pentru maximizarea profitului sau minimizarea pierderilor. **Examinează funcţionarea pieţei muncii şi altor factori de producţie**, explicând deciziile privind ocuparea, salariile și influența instituțiilor precum sindicatele sau statul. **Analizează situaţii economice în care apare eşecul pieţei,** propunând soluții posibile din perspectiva intervenției publice sau a drepturilor de proprietate. **Elaborează eseuri, studii de caz şi teme economice**, integrând cunoștințele teoretice cu exemple practice și formulând argumente economice clare și coerente.
Responsabilitate și autonomie	*Capacitatea cursantului de a aplica în mod autonom și responsabil cunoștințele și aptitudinile sale.* La finalul disciplinei, studentii: Demonstrează responsabilitate în aplicarea conceptelor economice în contexte practice, manifestând rigoare și logică în analiza situațiilor reale din mediul economic. Își asumă rolul de participant activ în procesele de învățare și analiză economică, contribuind cu puncte de vedere argumentate în cadrul discuțiilor, dezbaterilor și lucrărilor individuale sau de grup. Manifestă autonomie în utilizarea instrumentelor economice de analiză, selectând metode adecvate pentru rezolvarea unor probleme specifice de microeconomie. Evaluează impactul deciziilor economice proprii sau ale altor actori, demonstrând înțelegerea implicațiilor acestora asupra bunăstării individuale și sociale. Își organizează activitatea individuală și de grup, gestionând în mod eficient sarcinile legate de elaborarea temelor, studiilor de caz și a aplicațiilor economice. Dezvoltă o atitudine critică și reflexivă față de fenomenele economice și politicile publice, fiind capabil să distingă între argumente economice valide și opinii lipsite de fundament științific. Respectă normele etice și deontologice în activitatea intelectuală și academică, evitând plagiatul și asumându-și originalitatea ideilor și analizelor prezentate. Își asumă responsabilitatea pentru dezvoltarea propriei gândiri economice, valorificând feedbackul primit și urmărind îmbunătățirea continuă a performanței academice.

9. Metode de predare *(Se vor avea în vedere metode care să asigure predarea centrată pe student. Se va descrie modul în care se asigură participarea studenților la stabilirea propriului parcurs de învățare, cum se identifică eventualele rămâneri în urmă și ce măsuri remediale se adoptă în astfel de cazuri.)*

Metodele de predare sunt centrate pe student şi cuprind:

- prezentare şi discuţii;
- dezbateri;
- discutarea unor studii de caz;
- analize critice;
- exemple.

Astfel, studenţii sunt activi şi sunt implicaţi în toate activitaţile didactice.

Rămânerile în urmă sunt remediate prin planificarea unor cursuri suplimentare.

Discuțiile în clasă și dezbaterile sunt esențiale în predarea disciplinei Microeconomie. Prin intermediul acestor interacțiuni, studenții pot împărtăși perspective diferite, pot argumenta și pot dezvolta înțelegerea lor asupra complexității problemelor legate de responsabilitatea socială în afaceri. Profesorii folosesc studii de caz, articole de presă sau videoclipuri ca punct de plecare pentru discuții interesante și provocatoare în clasă.

În concluzie, predarea Microconomie are o abordare diversificată și interactivă, care să încurajeze angajamentul studenților și să faciliteze înțelegerea profundă a conceptelor și practicilor din mediul de afaceri contemporan. Prin utilizarea unui mix de studii de caz, simulări, discuții și alte metode interactive, profesorii contribuie la pregătirea studenților pentru a deveni indivizi responsabili.

10. Conţinuturi

CURS		
Capitolul	**Conţinutul**	**Nr. ore**
1	1. Ce este ştiinţa economică. 1.1. Principiile economiei. 1.2. Raritate şi alegere în economie. 1.3. Costul de oportunitate. 1.4. Curba posibilităţilor de producţie. 1.5. Principiile specializării	2
2	2. Cererea, oferta şi echilibrul pieţei 2.1. Cererea (Definirea cererii, efectul de substituţie, efectul de venit şi paradoxul Giffen, determinarea funcţiei cererii determinarea cererii pieţei, modificarea cererii: factorii care influenţează cererea) 2.2. Oferta (definirea ofertei, determinarea funcţiei ofertei, determinarea ofertei pieţei, modificarea ofertei: factorii care influenţează oferta) 2.3. Echilibrul pieţei (definirea şi reprezentarea grafică a echilibrului, modificarea echilibrului pieţei)	2
3	3. Elasticităţi ale cererii şi ofertei 3.1. Elasticitatea cererii (elasticitatea cererii în funcţie de preţ, varietăţi ale curbelor cererii, elasticitatea cererii în funcţie de preţ şi venitul total, factorii de influenţă a elasticităţii cererii, elasticitatea cererii faţă de venit, elasticitatea încrucişată a cererii) 3.2. Elasticitatea ofertei (elasticitatea ofertei în funcţie de preţ, varietăţi ale curbelor ofertei, factori de influenţă ai elasticităţii ofertei)	2

4	4. Aplicaţii ale cererii şi ofertei: economia bunăstării 4.1. Bunăstarea economică şi eficienţa pieţelor libere (surplusul consumatorului, surplusul producătorului, surplusul total, eficienţa pieţei libere) 4.2. Bunăstarea economică şi eficienţa pieţelor controlate (pieţele cu preţuri controlate: preţuri minime şi preţuri maxime, impozitarea, subvenţiile, taxele vamale: efectele taxelor vamale când nu există industrie autohtonă şi efectele taxelor vamale când există industrie autohtonă)	4
5	5. Teoria economică a consumatorului. 5.1. Preferinţe şi utilitate 5.2. Constrângerea bugetară 5.3. Echilibrul (optimul consumatorului)	2
6	6. Teoria economică a producătorului 6.1. Natura şi funcţiile costului de producţie 6.2. Funcţia de producţie şi costurile 6.3. Rentabilitatea producătorului	4
7	7. Piaţa cu concurenţă perfectă 7.1. Conceptul de structură a pieţei (Tipuri de structuri de piaţă, structuri descriptive şi structuri ideale) 7.2. Concurenţa perfectă şi oferta pe termen scurt (firma concurenţială ca price-taker, venitul marginal şi preţul, maximizarea profitului pe termen scurt, minimizarea pierderilor pe termen scurt, închiderea firmei pentru minimizarea pierderilor pe termen scurt, curba ofertei pe termen scurt a unei firme, curba ofertei pe termen scurt pentru o ramură) 7.3. Echilibrul pe termen lung	2
8	8. Piaţa cu concurenţă perfectă 8.1. Conceptul de structură a pieţei (Tipuri de structuri de piaţă, structuri descriptive şi structuri ideale) 8.2. Concurenţa perfectă şi oferta pe termen scurt (firma concurenţială ca price-taker, venitul marginal şi preţul, maximizarea profitului pe termen scurt, minimizarea pierderilor pe termen scurt, închiderea firmei pentru minimizarea pierderilor pe termen scurt, curba ofertei pe termen scurt a unei firme, curba ofertei pe termen scurt pentru o ramură) 8.3. Echilibrul pe termen lung	2
9	9. Piaţa cu concurenţă monopolistică 9.1. Trăsăturile pieţei cu concurenţă monopolistică 9.2. Piaţa cu concurenţă monopolistică pe termen scurt 9.3. Piaţa cu concurenţă monopolistică pe termen lung 9.4. Concurenţa monopolistică şi concurenţa perfectă 9.5. Concurenţa monopolistică şi bunăstarea	2
10	10. Oligopolul 10.1. Trăsături generale ale oligopolului 10.2. Tipologia oligopolurilor 10.3. Scurtă introducere în teoria jocurilor (tipologia jocurilor, echilibrul Nash, dilema prizonierului) 10.4. Oligopolul necooperant (Strategiile de cantitate, strategie de preţ, modelul Cournot) 10.5. Oligopolul cooperant	2

11	11. Pieţele factorilor de producţie 11.1. Cererea pentru un factor (cererea de muncă a unei singure firme, cererea de muncă a ramurii) 11.2. Oferta de muncă 11.3. Imperfecţiuni pe piaţa muncii (politica de angajări a unui monopol ce urmăreşte maximizarea profiturilor, politica de angajări a unui monopson pe piaţa muncii, influenţa sindicatelor şi a negocierilor colective asupra salariilor şi ocupării, Cazul unui monopol bilateral pe piaţa muncii 11.4. Renta, dobânda şi profitul	2
12	12. Teoria economică a sectorului public 12.1. Eşecurile pieţei şi externalităţile (externalităţi pozitive şi externalităţi negative, soluţiile pieţei la problema externalităţilor) 12.2. Politici publice (Bunuri publice, resurse in comun, importanţa drepturilor de proprietate).	2
	Total:	

Bibliografie:

1. Mankiw, G.N. – Principles of Economics, Dryden Press, 2023

2. Oprescu, Gh. (coord.) - Microeconomie, Editura Economică, 2005.

3. Pindyck, R.S., Rubinfeld D.L., - Microeconomics, Prentice Hall Inc., 1995.

Bibliografie:

11. Evaluare

Tip activitate	11.1 Criterii de evaluare	11.2 Metode de evaluare	11.3 Pondere din nota finală

	cunoaşterea noţiunilor teoretice fundamentale; - cunoaşterea modului de aplicare a teoriei la probleme specifice; - analiza diferenţială a tehnicilor şi metodelor teoretice.	verificarea finală programată în a 13 sau a 14 săptămână de activitate didatică, conform Regulamentului de desfăşurare	20
11.4 Curs	cunoaşterea noţiunilor teoretice fundamentale; - cunoaşterea modului de aplicare a teoriei la probleme specifice; - analiza diferenţială a tehnicilor şi metodelor teoretice.	- teme de casă	40
	cunoaşterea noţiunilor teoretice fundamentale; - cunoaşterea modului de aplicare a teoriei la probleme specifice; - analiza diferenţială a tehnicilor şi metodelor teoretice.	- lucrare pe percurs	40
11.5 Seminar/laborator/proiect			
11.6 Condiţii de promovare			
Obtinerea a 50% din punctajul maxim.			

12. Coroborarea conţinutului disciplinei cu aşteptările reprezentanţilor angajatorilor şi asociaţiilor profesionale reprezentative din domeniul aferent programului, precum şi cu stadiul actual al cunoaşterii în domeniul ştiinţific abordat şi practicile în instituţii de învăţământ superior din Spaţiul European al Învăţământului Superior (SEÎS)

Disciplina „Microeconomie”conţine capitole care au drept scop însuşirea noţiunilor de bază ale microeconomiei în vederea formării gândirii economice a absolvenţilor de Inginerie. Competenţele acumulate şi abilităţile dobândite vin să completeze aria de cunoaştere a inginerului în vederea adaptării acestuia la economia de piaţă, în concordanţă cu competenţele cerute pentru ocupaţiile posibile prevăzute în RNCIS. Acestea vor permite absolventului să fie capabil să se adapteze situaţiilor reale din viaţa economică, reuşind să îmbine cunoştinţele tehnice cu cele economice.

Data completării	Titular de curs	Titular(i) de aplicaţii
21.09.2026	Conf. Dr. Corina - Ionela DUMITRESCU	

Universitatea Naţională de Ştiinţă şi Tehnologie Politehnica Bucureşti

Facultatea de Electronică, Telecomunicaţii şi

Tehnologia Informaţiei

Data avizării în departament	Director de departament
22.09.2026	Conf. Dr. Bogdan Cristian Florea
Data aprobării în Consiliul Facultăţii	Decan
22.09.2026	Prof. Dr. Mihnea Udrea